

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 21.

Trettende Session.

15de Møde.

Onsdagen den 6te November Kl. 1.

(Forsat.)

Ordføreren: (Brok). Det værende Thing vil af den foreliggende Betænkning have seet, at der i denne Sag har været en Meningsforskel i Udvalget. Udvalget har deelt sig i et Fleertal og et Mindretal med Hensyn til det principale Spørgsmaal i Sagen, Spørgsmaalet om, hvorvidt Eiendommene ved Stranden virkelig kunne have retligt Krav paa en saadan Beshyttelse, som Loven hder, og hvorvidt der maatte være Trang dertil; og det er kun subsidialiter, at Mindretallet har sluttet sig til Fleertallets nye Lovforslag. Det vil nemlig være seet, at Fleertallet ikke har troet at kunne indskrænke sig til at stille Endringsforslag til Lovforslaget; men har anseet det nødvendigt at give et selvstændigt nyt Lovforslag — ingenlunde fordi vi misbillige Grundtanken i Regjeringens Lovforslag; — tværtimod vi billige den Anstuelse, at disse Ciere have et naturligt Krav paa Beshyttelse imod Misbrug, og vi troe med Regjeringsudkastet, at der er Trang til en saadan Beshyttelse. Det, vi have villet, er netop et lettere Maskineri for Loven — en lettere, billigere Afgang til Beshyttelse end den, Lovforslaget søger at skabe. Vi have nemlig ikke kunnet troe andet, end at det vilde være for kostbart at henvende sig til Landvæsencommissjonen, fordi her ofte er Tale om smaa Forhold, om Fiskere og andre Smaa-Beboere ved Kysterne, som faaie Midler til at udbræde de Beføstninger, som Landvæsencommissjonen

og Overlandvæsencommissjonen vilde medføre. Vi have derhos ogsaa været Tvivl, om Landvæsencommissjonerne kunne antages at besidde Indsigt i disse Forhold. Følgen er rigtignok bleven den, at vort Forslag indfører i vore Communer en ny Art af faste Bestillingsmænd, og hele Udvalget skal gjerne vedgaae, at det ikke er med stor Glæde, at vi have anseet det nødvendigt at skabe en ny Art af offentlige communale Bestillingsmænd; men vi have ikke seet nogen anden Maade at komme tilende paa. Hvis man ikke vilde henvende sig til Landvæsencommissjonerne, er der vistnok ingen bestaaende Autoritet, til hvem man kunde anbetroe disse Sager, og det laa da nær for Tanken, ligesom man gjorde i 1846 for en beslægtet privat Interesse, nemlig de mindre Vandløb, at skabe et Stykke af Communens egen Midte. Det er hiint Lovbud, der har ledet Udvalget ved dets nye Lovforslags Affattelse, og Thinget vil have bemærket, at den væsentligste Forskel ligger deri, at medens Anordningen af 29de Juli 1846 lader sine Synsmænd afgive en Kjendelse, der kan indbringes for Landvæsencommissjonen, har Udvalget troet, at der i denne Sag turde ligge en tilstrækkelig Garanti for de stridende Interessers deri, at et Oversyn, atter paa samme Maade udgaaet fra Communen, afgav den endelige Eragting. Hvad nu Mindretallet angaaer, skal jeg bemærke, at naar det er anseet som tvivlsomt, hvorvidt der virkelig for den paa-gjældende Eiendom kunde gjøres Krav paa nogen saadan Beshyttelse som den, Loven har villet give, har Fleertallet ikke kunnet dele denne Tvivl. Det er bekjendt nok, at netop Nabo-